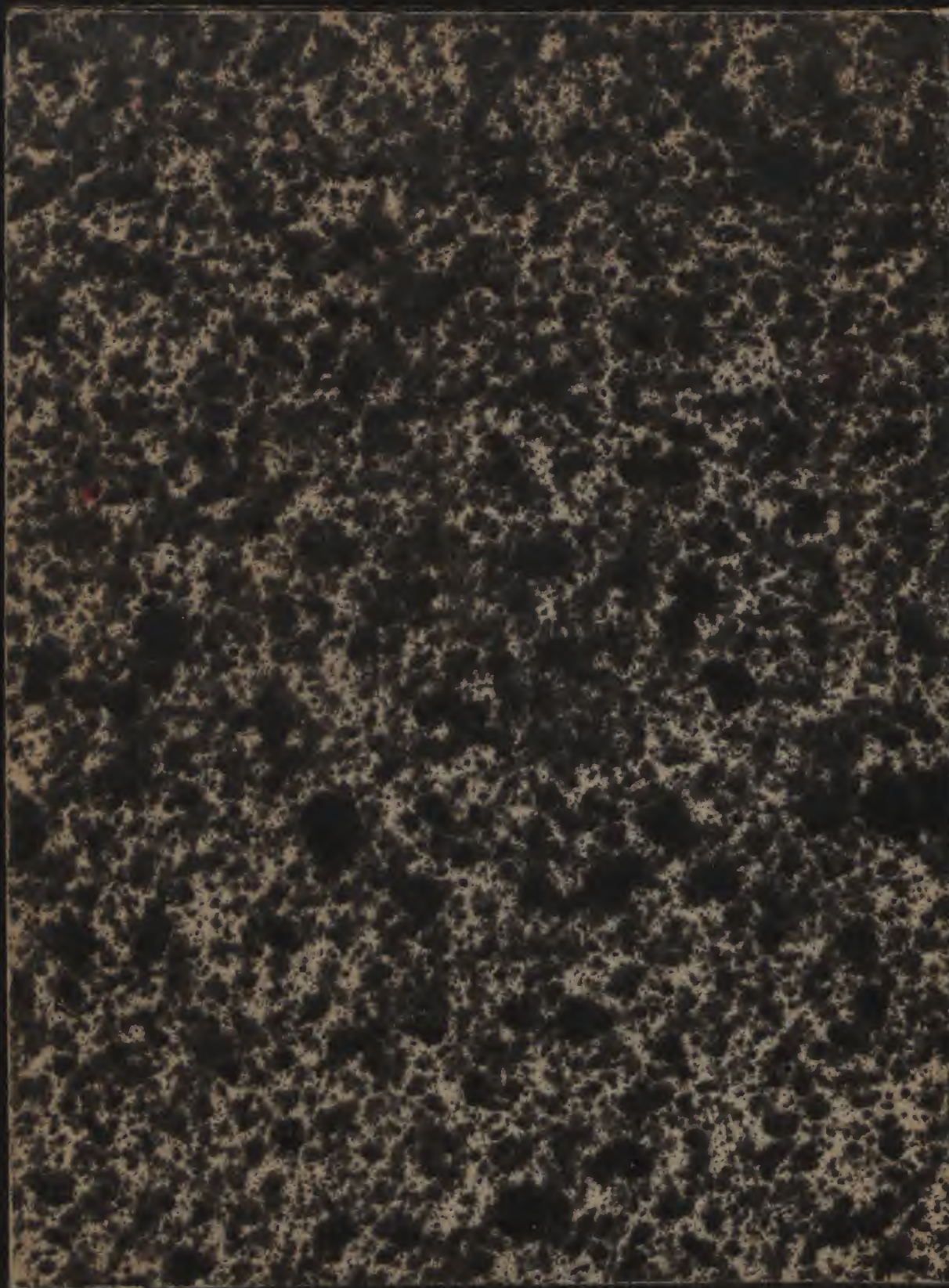
 Georg Elias:
Lapidior honori Sancti Soppii
cum sua the. Patris consecratum.
Hamburgi. a. A.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 504 4°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 504 4°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 504 4°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 504 4°

45-159

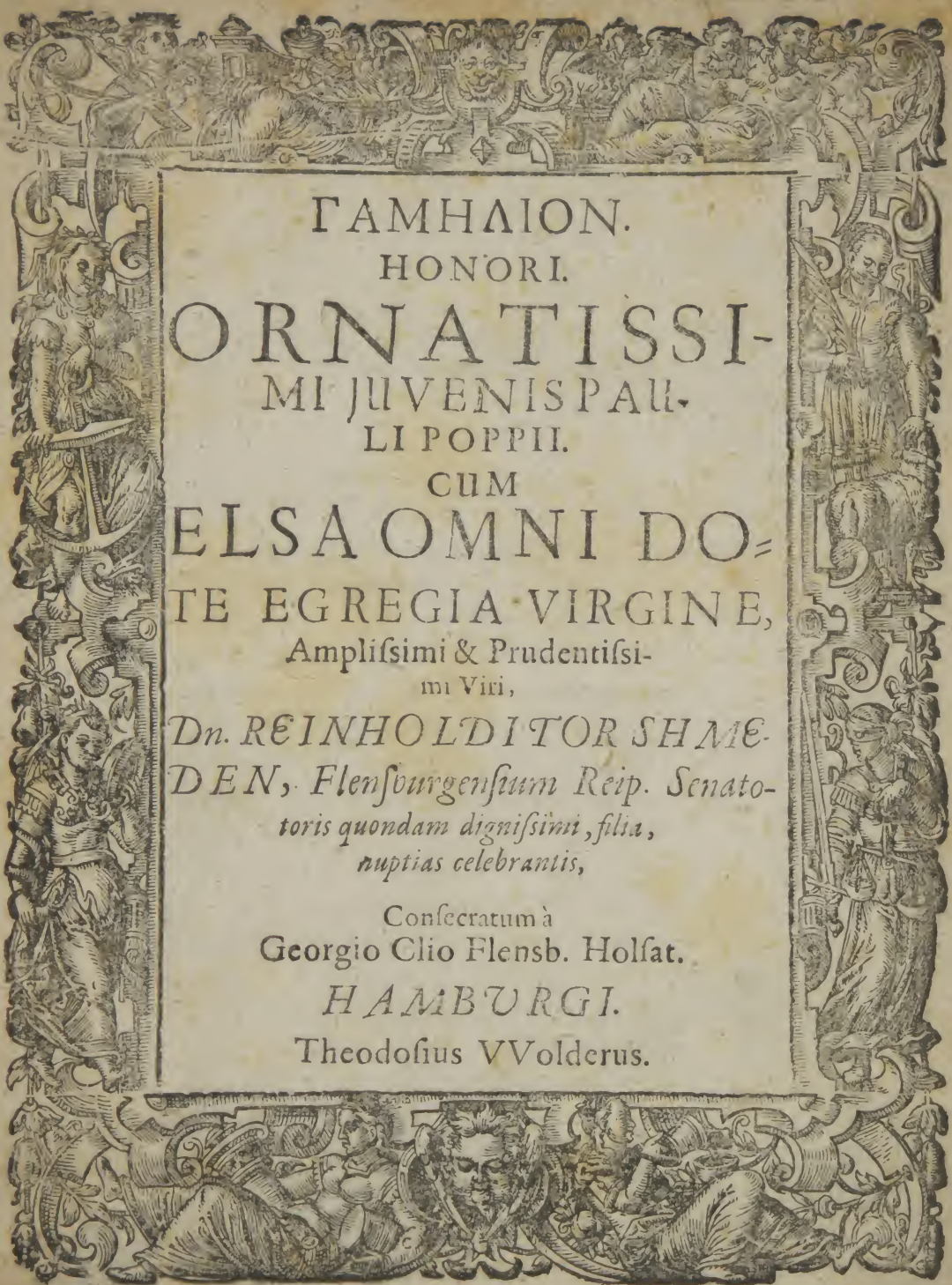
DA BOX

LN 504

M

45-103

ΓΑΜΗΛΙΟΝ.
HONORI.
ORNATISSI-
MI JUVENIS PAU-
LI POPPII.

CUM
ELSA OMNI DO-
TE EGREGIA VIRGINE,
Amplissimi & Prudentissi-
mi Viri,

Dn. REINHOLDITOR SHME-
DEN, Flensburgensium Reip. Senato-
toris quondam dignissimi, filia,
nuptias celebrantis,

Consecratum à
Georgio Clio Flensb. Holsat.

HAMBURGI.

Theodosius VVolderus.

Amico suo suavitissimo Poae

Γ Α Μ Η Α Ι Ο Ν .

Dn. PAVLO POPPIO

E T

ELSÆ TOR SCHMEDEN.

Empus erat, quo prima quies mortalibus ægris
Incipit, & terris candida luna micat:
Meq; soporifero ponentem membra grabato,
Languentem dulcis presit & alta quies.
Ecce papaveri quiddam sub imagine somni
Vidi: sed somno clarius illud erat.

Namque subobscuri mihi visus Apollon nigrore
Ante oculos præsens obvolitare meos:
Tum pepulit radiis quodcunq; obstabat amœnis,
Cessit & omne, Deo discutiente, chaos.
Subtriciui, caput haud ausus sustollere ad auras,
Expecto cupidus quid velit ipse loqui.
Ille verecundo dum me videt ore tacentem,
Auriculam prendens vellicat ecce meam.
Heus me cur, inquit, cur compellare vereris?
Quid nostros furda respuis aure sonos?
Surge age, surge inquit, totamque huc dirige mentem,
Gaudia legitimi sunt celebranda tori.
Sponsus enim PAULUS, qui nomine fertur avito
POPPIUS, en thalami fœdera sancta subit:
Fœdera sancta subit, votis quam sæpe petivit
ELSÆ, puellaris gemma decusque chori:
Cypria cui faciem, mores sacra Juno pudicos,
Egregium Pallas pectus habere dedit.
SCHMEDENIO gaudet priscae cognomine gentis:
REINHOLDI patris hinc nomen honosq; viget:

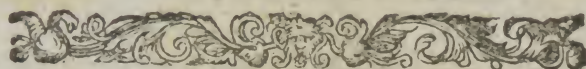
A 2

Quem

Quem mirantur adhuc Pietas, Prudentia, Candor,
Religio, Bonitas, Iustitia, alma Fides.
Sponsa ex hoc LIGNO ramus: qui germina fundet
Grata futura solo, grata futura polo.
Non etenim invalidas avium regina columbas
Parturit: haud profert scylla marina rosam:
Sed virtus patrum in sobolem cum semine transit,
Nec procul à viridi stipite pomæ cadunt.
Ergo refer breviter thalami quæ causa, quis auctor,
Qua sponfos deceat vivere lege novos.
Hæc postquam blando fuerat sermone locutus,
Talia depromens pectore dicta dedi;
Quid me Phœbe jubes facere, aut quò tendere gressu?
Gaudia vis thalami me celebrare novi?
Non somnum capio Parnassi in monte, nec undas
Castalii fontis poto, sed Albis aquas:
Sunt mihi raucifono stridentia carmina plectro,
Et tenuis surdo murmure vena data est.
Clauserunt placidæ Dirceia flumina Musæ,
Qui possim dignum ludere quæso melos?
Ne mandata tamen videar tua spernere Apollo,
Neve ferar Sponsi non memor esse novi,
Incipiam, quamvis ego garrulus inter olores
Argutos strepitem corvus & anser iners:
Tu tamen ô facilis mecum percurrere laborem,
Balba vacillantis tu rege plectra lyræ.
Ille autem: pone hanc curam, & mea jussa facesse:
Incipe, perficies: mecum erit iste labor.
Dixerat: & sonitus blanda cum voce recessit,
Inq; levem volitans aëra præpes abit.
Ergo me, nove Sponse, animo gratissime nostro,
Gratandi hanc voluit Phœbus obire vicem.
Res ea vatis opus, fateor, cultiq; Poëtæ est,
Nectamen officio res aliena meo.

Offi-

Officium quodcunq; meum non carmina jacto,
 Quæ bona si nequeam condere; velle fat est.
 Tu tamen hæc Paule ô, rerum spes magna mearum,
 Accipies grata quantulacunq; manu,
 Quæ tenui filo rudibusq; notata Camœnis
 Indelibatus mittere jussit amor.

ΤΟΙΣ ΑΥΤΟΙΣ.

Συζήτης ἔδλ' ἐν σεμνῇς κρεῖσσον ἢ ἄρειον,
 Τάυτης γὰρ πέλεται θεὸς αἶπιος ἠδ' ἐσσωτήρ,
 ὃ Φελίμων δαΐηρ δάρων ὥς ἐστιν ἀπάντων.
 Πεικίλα ἢ θεόθεν πέλει ἄμμι χαρίσματα, ἀλλ'
 Συζήτης θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος.

Ὡσκειν ἢ γὰρ ἔτευξε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε

Δόματα ἀθανάτων τε κάρη νιφόεντος ὀλύμπου,
 Ἀστρά τε λαμπετόωντα, τὰτ' ἐργαῖνός ἐσεφάνωται,
 Ἡελίον τε χρυσοσέφανον, λαμπράν τε σελήνην·
 Ἡδὲ ἢ ἀπ' ὕψους πέλαγος, γαῖάν τε πελώρην,
 Ἡέροφύτας ἐιωτὲς ἢ ἔλλοπας ἰχθύς,
 Ὅτρεα φυομένους, φέροντά τε δένδρεα καρπῆς,
 Πάντα τε ἄπνοα, ἢ πνέοντ' ἐν κόσμῳ ὅς' ἐστιν·
 Δὴ τότε ἄνθρωπον πῶς ἐπὶ κτίσμασι πᾶσιν,
 Ὅς πάντων ἀρχὴ μεγάλας ἰότητι θεοῦ,
 Καὶ πάντων μετέχῃ ἀγαθῶν θεῶ ἱμεροέντων,

Παντοκράτωρ δ' ἰδὲν θεὸς εὐρυχόρῳ ἐνὶ κόσμῳ
 Συμφέρον ἐκ ἔμμεναι μῦθον τόνγ' ἀνέρα πράττειν·
 Οὐ καλὸν, ἄνθρωπον, γενετὴρ ἔφη, ἔμμεναι ἰόν.
 Ὡς ἐβοηθὸν ἔχῃ τιῷ σῆτιν δώσομεν αὐτῷ.
 Καρπαλίμως ἢ ἢ ἔχε νήδυμος ἀνέρας ὕπνος·
 Ἡδὲ Ἀδὰμ πατὴρ ἢ ἡμετέρῳ τῷ ἀρχιγενέθλῳ
 Τψιμέδων ὁ θεὸς παρέδωκε Εἰβὰν παράκοιτιν.

Εἰσοράων δὲ Ἀδὰμ, πολυήρατον εἶδος ἔχουσαν

Τὼ παρὰ κοιτὴν Εβὰν, Θεὸν ἦνεε καλλίμῳ αὐδῇ
 Θαυμάζων, ἢ ἀντὶ ἐνὶ Φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη,
 Ὡς ἄρα Φωνήσας τόλιον ἐφθέγγετο Φωνὴν·
 Σὰρξ ὅκ σαρκὸς ἐμῆ, καὶ μὲ ἐξ αἵματος αἶμα
 Τῷ πῶτέλει, καὶ νῦν ἄλοχος περὶ μεῖς ἔχει ἀρχὴν.
 Νῦν σύ γ' αἰρεῖ ἐμοὶ, εἶπεν, Ζεῦ Δωρος ἄρετα,
 Ουρανὸς ἀσερέσις, ἢ εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 Θηρία ἡδὲ ἄπαντα, ἐπὶ χθονὶ ἰαμετάοντα.
 Τύττοις μύθοισιν κεδνὼ προσέφη δὲ ἄκοιτιν,
 Γηθήσας μεγ' ἐνὶ Φρεσὶ· κενιδίῃ ἐρόεσσα
 Νῦν νῦν χαρηνόω, μεγὰ ἔυφρονα θυμὸν ἔχουσα,
 Σφιγξαμένη μὲν ἐπέεσσιν προσάυδα μαιλιχίοισιν.
 Τῶν καὶ τὴν γενετῆρα φίλον ἢ μητέρα κεδνὼ
 Ἀνθρώπος λαίψει, σέρξει ἢ κῆρι ἄκοιτιν
 Ενδυκέως σεμνὼν, ἢ ἀνδρὶ παρὰ φασίς ἔσται.
 Ἀλλὰ τε συζυγίῳ Θεὸς ὡς τὰ ἅπαντα κυβερνῶν
 Ζέργῃ, ἔνθα ἢ ἐνθα δίδασκ' ἐνδείγμασι πολλοῖς,
 Ἀνδρομέοιο γένεας σωτὴρ σὺν μητέρῃ κοσμεῖ
 Τὸν γάμον ἐπίδανον Καναναίῳ ἐνὶ πόλει ἔθρα,
 Ἡδὲ ἐκὼ δλώαμιν δηλοῖ ἢ θαύματ' ἀγαυῶ.
 Ἀλλ' ἔτι, ἢ ὁ Θεὸς δίδοται καλὰ πάντα στυγέουσι,
 Καὶ χερὶ κρατερῇ κηρὸς κακὰ πάντα ἀμύνει.
 Πῶς δέ γ' ἐμὶ χθονὶ Φιλότητι, ἢ εὐνῇ ἀθέσμως
 Παντοκράτωρ μισέῃ, πᾶμπαν γεγραμμένον ἐσιν
 Εἰν βίβλοις ἀγίῃς, ἢ ψαλμοχαρὲς ὁ προφήτης
 Μαρτυρ', ἀσελγεία ἢ θελγήτρεισι πονηροῖς
 Ὡς ἡ ἀναγκαῖον Φεύγειν τὼ πατρίδα γαῖαν,
 Μαρτυρεῖ Σοδόμων ἀσεβείας πόλιν ἡδὲ Γόμορρά,
 Ὡς Θεὸς ὁ ψιμέδων πύρρ' ἀγλαὸν ἄστυ ἔπερσε,
 Ὅν γ' οὐδέ σκέτλια ἔργα παῖδ' ὅς ὑπὲρ πᾶσι νοαίει
 Δώματα, ἀλλὰ Φιλεῖ ἀνθρώπων αἰσιμα ἔργα.
 Τρεῖς μάκαρ ἐν πέλειται ἢ τετράκις, ὅστις ἐκόντι
 Τῷ μεγάλῳ Θεῷ ἐπακύνων, ἢ θεῶν Φεύγει
 Ουλομένεος κόσμος, ἢ συζυγίῳ ἀγαπάζει.

Ὁς φίλος ἐστὶ βροτοῖς, φίλος ἑραινίοις τε θεῶτε.

Τόινυν χαῖρ' ὦ Παῦλε τέη μέγα Νύμφη Νύμφη,
Βελπίτη χάρις ἐστὶ θεῶ, ἢ καλλιτερὰ
Κριδίας πολλάς, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα.
Καί σοι συγχαίρω Νύμφης τῆς ἐξοχ' ἀρίστης,
Νύμφῳ εὐσέφανον, κέρῳ ἐλικώπιδά, τέργε
Θυμῷ κ' κραδίη, ὁ θεὸς γὰρ τῷ κελεύει.
Ἡ δ' ὠνάται σε λόγοις πῶς αἰμυλίοισι φιληδεῖν.
Εἰ φρεσὶ πένθος ἔχεις, λῶσόν σοι φάρμακον ἔσται
Νύμφη: ἥ δ' ἐν νόῳ τέρψει κ' ἐπὶ φρονι βελῇ.

Νυμφαίῳ πῶς κ' Νύμφη εὐπατερεῖη
Χαῖρε, κ' εἰπάκε, τρεφῶ δ' ἐπιλήθεο πάντων,
Κῆρ' ἐνδυνέως τέργ' ἀνέρα, ὥς τε σεαυτὴν.
Εὐλοδοῦν γὰρ ἔδωκ' αὐτόν σοι δῶρον ἀγαθὸν
Παμμεδέων, φίλος ὅς περ αἰθανάποισι βροτοῖς τε,
Ὅν δὴ ἔχεν μέμαεν φίλος ἐν στήθεσιν ὁ θυμὸς,
Τῷτόν σοι μελέτω πᾶν νύκτας τε κ' ἡμάρ.
Καὶ ὥσπερ σφέτερον φιλέσκετ' ἀνέρα Σάρρ' α
Κεδνὴ: ἢ πολιοκροτάφ' ἀμαρτῶν Ἀβραάμ.
Οὕτω ἥ δ' ἐπὶ τέον φίλει ἀνδρὶ ἐκ θυμῷ ἀπάντης.

Τῷτόν σοι μελέτω πᾶν νύκτας τε κ' ἡμάρ.
Καὶ ὥσπερ σφέτερον φιλέσκετ' ἀνέρα Σάρρ' α
Κεδνὴ: ἢ πολιοκροτάφ' ἀμαρτῶν Ἀβραάμ.
Οὕτω ἥ δ' ἐπὶ τέον φίλει ἀνδρὶ ἐκ θυμῷ ἀπάντης.
Τῷτόν σοι μελέτω πᾶν νύκτας τε κ' ἡμάρ.
Καὶ ὥσπερ σφέτερον φιλέσκετ' ἀνέρα Σάρρ' α
Κεδνὴ: ἢ πολιοκροτάφ' ἀμαρτῶν Ἀβραάμ.
Οὕτω ἥ δ' ἐπὶ τέον φίλει ἀνδρὶ ἐκ θυμῷ ἀπάντης.
Τῷτόν σοι μελέτω πᾶν νύκτας τε κ' ἡμάρ.
Καὶ ὥσπερ σφέτερον φιλέσκετ' ἀνέρα Σάρρ' α
Κεδνὴ: ἢ πολιοκροτάφ' ἀμαρτῶν Ἀβραάμ.
Οὕτω ἥ δ' ἐπὶ τέον φίλει ἀνδρὶ ἐκ θυμῷ ἀπάντης.
Τῷτόν σοι μελέτω πᾶν νύκτας τε κ' ἡμάρ.
Καὶ ὥσπερ σφέτερον φιλέσκετ' ἀνέρα Σάρρ' α
Κεδνὴ: ἢ πολιοκροτάφ' ἀμαρτῶν Ἀβραάμ.
Οὕτω ἥ δ' ἐπὶ τέον φίλει ἀνδρὶ ἐκ θυμῷ ἀπάντης.

Τῷτόν σοι μελέτω πᾶν νύκτας τε κ' ἡμάρ.
Καὶ ὥσπερ σφέτερον φιλέσκετ' ἀνέρα Σάρρ' α
Κεδνὴ: ἢ πολιοκροτάφ' ἀμαρτῶν Ἀβραάμ.
Οὕτω ἥ δ' ἐπὶ τέον φίλει ἀνδρὶ ἐκ θυμῷ ἀπάντης.
Τῷτόν σοι μελέτω πᾶν νύκτας τε κ' ἡμάρ.
Καὶ ὥσπερ σφέτερον φιλέσκετ' ἀνέρα Σάρρ' α
Κεδνὴ: ἢ πολιοκροτάφ' ἀμαρτῶν Ἀβραάμ.
Οὕτω ἥ δ' ἐπὶ τέον φίλει ἀνδρὶ ἐκ θυμῷ ἀπάντης.

